

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebus Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

1 Exemplum medita[n]di circa personas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59608)

EXEMPLVM MEDITANDI

circa Personas.

CAP. I.

PRO argumento huius Meditationis
 sumpsi historiam sepulturæ Christi Do-
 mini, quia in ea multæ conditiones, ex iis,
 quas diximus circa personam indagandas,
 prehenduntur Quarum quædam sunt in
 textu expressæ, quædam verò hauriuntur
 ex ipsa mysterii explicatione Quare visum
 est, antequam incipiam, te monere, etiam-
 si in dicta historia sint multa verba, multa-
 rumq; rerum gestarum in ea mentio fiat,
 quæ possent etiam in meditatione expen-
 di, me tamen non allaturum nisi illa, quæ
 conducunt ad notitiam personæ, quando-
 quidem hic mihi non est aliud propositum,
 quam Specimen aliquod dare meditandi
 circa personas. Atque idem obseruabo in
 duobus capitibus sequentibus.

MEDITATOR ergò facto signo crucis, &
 accepta aqua benedicta, ad spatium ora-
 tionis Dominicæ, salutationisq; angelicæ
 pedibus insistens cogitet se in conspectu
 Dei, & Virg omniumq; sanctorum versari:
 deinde in genua se coniciat, & Orationem
 Præparatoriam in hunc modum perficiat.

Q 3 DOMI-

DOMINE, supplex rogo te, vt mihi gratiam impertiri digneris, quo vires, actionesq; meas omnes ad diuinę Maiestatis tuę gloriam expēdam. Tum proximē summam percurrere historiam, hoc modo. CVM Ioseph impetrasset a Pilato corpus Domini, & inuento Nicodemo, omnia comparassent, quę erant ad sepulturam necessaria, deposuerunt illud de cruce, & balsamo conditum sepelirunt. Iudai autem signato monumento adhibere custodes. Post hęc petitionem subiungo. Obsecro Domine, vt intus in corde eum dolorem sentiam, quę senserunt dicta persona, & alii qui sepultura interfuerunt. Demum pro compositione loci, ob oculos ponēdum est palatium Pilati, inde vię ciuitatis vsque ad montem Caluaris, tum mons ipse, & post illum via ad sepulchrum, atq; ad extremum spelunca monimēti. Post quas præparationes, intellectu dabis principium meditationi, modo sequenti.

INITIO itaq; facto à persona IOSEPH, dicit Intellectus. De hoc homine video multas cōditiones indicari, quę eum commouerint vt auderet corpus IESV à Pilato exposcere, atq; etiam autoritatem conciliarent, vt impetrarit, & sunt, quas recenset S. LUCAS. ECCE, inquit, Vir nomine Ioseph, qui
erat

erat nobilis, Decurio, Vir bonus & iustus: hinc non consenserat consilio & actibus eorum, ab Arimathea ciuitate Iudæa, qui expectabat & ipse regnum Dei. Hic audacter introiit ad Pilatum, eo quod esset discipulus IESU, occultus autem propter metum Iudaorum, ut tolleretur corpus IESU. Imò S. Hieronymus affirmat ob hanc ipsam causam Evangelistam tam accuratè, tantoq; affectu conditiones eius describere.

Incipiendo autem à Nomine, quod diximus primum esse inter ea quæ ad personam, qua compositum est, pertinet, dicit *Intellectus*. Nomen hoc significat *AVGMENTVM*. unde colligo, licet hic homo bonus esset & iustus, Dominum tamen voluisse hoc nomine appellari eum, à quo esset sepeliendus: ut disceremus ipsum libèter cedere in prædâ eorû, qui in bonitate & iustitia incrementum facere conantur. Unde & *VOLENTAS* subiungit. Propono & ego me deinceps adiuuante diuina gratia progressum facturum in Spiritu, ut Dominus se quoq; in meas manus iradat, egoq; tanto thesauro donatus locupletior fiam, maximè cum norim hoc loco non progredi, esse quoddam regredi, iuxta dictum *B. BERNARDI. Non progredi, est retrogredi.* & *Serm. 9. de nativ.* illud *S. LEONIS. Nemo ad cognitionem*

Veritatis magis propinquat, quam qui intelligit in rebus diuinis etiam si multum proficiat, semper sibi superesse quod querat. Nam qui se ad id, quo tendit, peruenisse præsumat, non quaesita reperit, sed in inquisitione deficit.

Transeundo dehinc ad Nomen patriæ ARIMATHÆA dicit. Inuenio hanc vocem significare, EXCELSA. & subiungit. Video utroque nomine Excellentiam quandam denotari, quæ aptissimè in hunc sanctum hominem conueniat, quippe qui opus tam excellens & heroicum designare ausus fuit, ut palam postularet se donari corpore IESU crucifixi, eoq; tempore quo Christo, omnibusque eius affectis tota ciuitas erat infestissima.

DE ÆTATE dicit intellectus. Credo eum, ut traditio antiqua habet, fuisse admodum affecta ætate & senem, imò existimo eum hac graui ætate non parum commouisse Pilatum, ut promptius petitioni subscriberet, conuenienter dicto sapientis. *Corona dignitatis senectus, quæ in vita iustitia reperitur.*

QVOD ad AFFECTVS animi attinet dicit intellectus. Animaduerto eum aliquanto tempore fuisse exagitatum metu. Textus enim ait *Eo quod esset discipulus IESU, occul-*
tuo itz.

tu tamen propter METVM Iudaorum. Quod
metus forte in illis iniitiis excusari potuit,
eo quod in duabus rebus confisteret, quæ
apud homines merito timeri solent. Primo
in iactura honoris, quem tanti facere solent,
maximè nobiles, vt non dubitent pro eo
conseruando & fortunarum & vitæ discrimen
adire. Certo autem constabat illum
iacturam honoris sui facturum, hoc est, pu-
blicè eiiciendum fuisse è Synagoga: quæ erat
quædam excommunicatio & infamia. Se-
cundo metus consistebat in periculo vitæ.

Hic Memoria dicit Recordor eodem
metu consternatos fuisse parentes cæci na-
ti, quando à Pharisæis accersiti sunt, vt re-
sponderent de causa filii illuminati, vt scri-
bit S. Ioannes. *Hac dixerunt, inquit, parentes* Ioan. 9.
eius, quoniam TIMEBANT Iudaos. Iam enim
conspirauerant Iudæi, vt si quis eum confitere-
tur esse Christum, extra synagogam fieret. Et
propter metum amittendæ vitæ Memoria
in medium profert eorum consilium de oc-
cidendo Lazaro, eo quod propter illum
multi ad Christum conuerterentur. *Cogitu-*
uerunt autem, ait S. Ioannes, Principes Sacer- Ioan. 12.
dotum, vt et Lazarum interficerent, quia
multi propter illum abibant ex Iudæis, et cre-
debant in IESVM.

Q s Lon-

Longius verò progrediens intellectus ait. Sed affectum hic deprehendo quoq; metui contrarium, cum dicat Euangelista *AVDACTIR introiit ad Pilatum*. Facinus profecto æterna memoria dignum. probè enim sciebat se hoc factò nō paucorum, sed multorum, nec plebeiōrum modo hominum, sed etiam magnorum Dominorum tam politicorum, quam spiritualiū odia in se concitaturum.

Et hic voluntas dicit. Omnibus viribus deinceps cōtendā, semel me ab intolerabili mundani timoris, respectuumq; humanorū tyrānide vindicare, vt magno erectoq; animo animosum istum Iosephum imiter, ad obtinendam vitæ Christianæ perfectionem cum integra diuinorū mandatorum, omniumq; regularum mearum obseruatione.

Transit deinde Intellectus ad consideranda, quæ ratione corporis in eum conueniunt: & incipit à VIRIBUS, ac dicit. Cogito eas fuisse exiguas & imbecilles, Primo, quia tales esse solent in senibus. Secundo, quia inæsticia ex dira illa Magistri tractatione orta plurimum eas fregerat. Tertio, quia illo die satis se fatigarat crebris discursibus, nunc ad Pilatum, nunc ad quærendum Nicodemum, nunc ad alia, vt coemenda aromata,

MEDITANDI PARS II. 251

mata, & linteamen corpori inuoluēdo idoneum, comparanda item instrumenta necessaria, ad Christū è cruce deponendum, vt scalas, malleos, forcipes. Deniq; eadem instrumenta vsq; ad montē Caluariæ deferendo. Credo enim eum illa suis, nō alienis ministrorum suorū humeris, deuotionis & uenerationis maioris erga Magistrū declarandæ causa gestasse. Neq; defuerint, quæ plerunq; senib; accidunt maximè si nobiles & locupletes sint, aliæ corporis indispositiones: ac speciatim vidēdi hebetudo, quæ non parū ei molestiā attulerit, cum tanto pondere onustus per tenebras iter faceret. Cōsidero præterea difficile esse ætate prouectis in montem ascendere, sicut erat huic graue nunc scilas ascendere, nunc descēdere, idq; uti proculdubio fiebat, crebrius. Accedit, quod lōgitudo vestis, illis regionib; vsitata, non parū ascensum retardabat. quanquam mihi persuadeo, quod eam deposuerit, ut expeditius muneri suo facere satis posset. Hic applico oculū, & imaginor me videre varios corporis situs valde incommodos, quos in ascēsu scalarum vsurpare debebat, quos tanta celeritate, & agilitate vsurpauit, ut dexteritatem cuiusvis adolescētis ualentissimi superasse videatur. Intellectus quoq;

breni

Isa 35.

brevi suo discursu dicit. Nimis liquidò colligo ex hoc conspectu vim deuotionis, gratiaq; diuinæ isti sancto feni collatam. Memoria verò suppeditat prophetiam Isaia. *Tunc saliet sicut ceruus, claudus.*

Ex quibus discursibus voluntas sic loquitur Statuo nunquam me poenitentias, aliaq; spiritus exercitia prætermisurum, etiam si ad summam peruenerim senectam, sed potius ea aucturum, si superior, vel confessarius consenserit: cuius iudicium iam inde à meæ conuersionis initio, tanquam doctrinam approbatam, & ab omnibus sanctis usurpatam, sum secutus, ne vel in paruis à carnis cupiditate, vel in magnis à Sathana in fraudes impellerer, qui in angelum lucis se transfigurans solet hominem à quibusdam exercitiis absterrere, vt tandem eum ab omnibus deuotionis exercitiis reddat alienum, ac exarmatum pro suo libito tractet, teste CASSIANO collat. 7. c. 24.

VENIENDO deinde ad bona externa, primum, inquit Intellectus mihi occurrit generis Nobilitas, vt asserit Euangelista, **Nobilis**. nec tantum nobilis fuit nobilitate omnium nobilium communi, sed etiam senatoria, & Magistratus, quod *Decurionis* uoce græcè significatur. Quibus duobus,

Memo.

Memoria adiungit tertium bonum, cuius meminit S Matthæus, opum dicens. *Cum autem sero factum esset, venit quidam homo diues.* Quas tres conditiones expendens Intellectus dicit, videtur mihi non solum verisimile, sed etiam verissimum, quod annotauit S Hieronymus, eas non parum iuuisse apud Pilatum, ut sui magistri crucifixi IESU corpus impetraret. Solent siquidem huiusmodi magno loco esse apud viros Principes, tum propter dona, quæ pro liberalitate innata solent largiri, tum quia in pretio sunt apud populum. Atque hic prorumpit in colloquium cum hoc sancto sene, uti sequitur.

O Bone & iuste IOSEPH, in te rectissimè competunt dotes nobilitatis & opulentia, quia eas in tua petitione fructuose usurpasti. Bene collocata sunt munera & seruitia quæ ante contulisti in Pilatum, quia effecerunt ut impetrares tam nobile margaritum, tam diuitem thesaurum. Discite nobiles & diuites libenter facultates vestras erogare in pauperes, ad lucrificandum Christum: maximè cum dixerit ipse, sibi factum, quicquid illis feceritis, ac insuper remunerationis loco addiderit vitam æternam, hoc est, seipsum. Ita enim enim ipse patefecit his verbis.

Ioan. 16. verbis. *Hac est vita aeterna, et cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti IESVM Christum.* Ac regrediens intellectus ad discursum, ait. Credo Christum voluisse sepeliri à nobilibus, nam eum illi professionem faciunt, & alienissimi sint à furo & mendaciis, facilius illis fides præstari potuit post resurrectionem affirmantibus se eum suis manibus sepelisse, & grande saxum monumento aduoluisse.

Transiens deinde ad dona gratiæ quæ in eo fuerunt, dicit. Noto imprimis FIDEM in illis S. Lucæ verbis. *Eo quod esset discipulus IESV, occultus tamen dicitur enim doctrinam Christi recepisse.* nec dubito in illis primis initus bonum Magistrum tolerasse, ut delitesceret, in typum futurorum olim Martyrum, qui ad aliquod tempus, ut tyrannorum effugerent rabiem, abdebant se in latebras.

Matt. 10. iuxta doctrinam ipsius ore datam. *Si vos persecuti fuerint in una civitate, fugite in aliam.* Video quoque expressam hanc fidem in illis aliis verbis. *Quia expectabat & ipse regnum Dei* SPERM quoque demonstrabat, voce EXPECTABAT, nam quæ expectamus, sperare solemus: imò ipsum expectare, iuxta S. Thomam, est quidam spei actus.

Agnosco & CARITATEM, quia ex amore,

quo prosequeretur magistrum suum IESUM, permotus, imò impulsus fuit postulare corpus à Pilato, nullis precibus aut muneribus aliorum ad hoc inductus. Quamquam in eodem facto demonstravit quoque caritatem in proximum: nam simulatque impetrauit, certiore reddidit bonum Nicodemum, ut meritum tam pii sanctique operis illi commune faceret.

Obseruo & modestiæ virtutem in loquendi modo, quo apud Pilatum est usus, nam, quod nobilium hominum est proprium humaniter tantum, ut habet textus, eum ROGAVIT. Unde colligo, bonum spiritum, licet ardens sit, tamen non reddere hominem insolentem ut civilitatis metas excedat, sed potius perficere. Quo cõfert & Memoria, quod Christus de lege veteri dixit. *Non veni solvere legem sed adimplere.*

Matth. 5.

Animaduerto præterea in hoc homine iusto IUSTITIAM Legalem. Nam cum lege cautum esset, ne quis de cruce deponeretur, qui publica iudicium sententia ad eam condemnatus esset à Præside potestatem eius deponendi petiuit: probè conscius fideles beneficio fidei Christianæ non eximi ab edictis secularium Principum, sicut docet B. Paulus in epist. ad Romanos. *Omnis anima* Rom. 13
subli-

Tit. 3.

1. Pet. 2.

sublimioribus potestatibus subdita sit. Idem commisit Tito commendandum Christianis. Admone illos subditos esse Principib. & Potestatibus. Eandem doctrinam trahit B. P. TRVS in priore epistola, scribens generatim ad omnes fideles. Subditi estote, omni humana creatura propter DEVM, siue regi quasi pre-sellenti, siue ducibus tanquam ab eo missis. Hanc iustitiam demonstravit in consilio, in quo de capiendo & occidendo Christo tractatū est, vt testatur S. LVCAS, diceas. Hic non consenserat consilio & actibus eorum.

Deniq; deprehendo & animi FORTITVDINEM, qua roboratum eius pectus excluso omni metu, quo hactenus oppressus iacebat, audacter ingreditur ad Pilatum, & corpus Iesu vita defuncti requirit.

Hic Voluntas (eius maximè, qui cogitationes versat de religiosa vite iugo suscipiendo) dicit. Etiam si ego certis de causis ad exemplū illius sancti Ienis cogar esse Christi discipulus occultus, tamen quando præsto erit tempus patefaciam animi mei sententia audacter: speq; magna teneor, Dominum non minus mihi, quam huic discipulo occulto, ad futurum.

Ad extremum obseruo & Magnificentiam eius in nobili & sumptuoso sepulchro, quod

quod excisum erat in saxo marmoreo albo
 rubenti colore mixto Eandem demonstra-
 uit in coemenda nobilissima syndone, cui
 corpus inuoluit. Et quanquam impensæ hæ
 videri possint exiguæ, tamen magnificæ
 fuerunt, tum ob præstantiam materiæ; tum
 propter finem illi propositum, vt sic vene-
 raretur DEVM. Adiungo & LIBERALITATEM
 superiori virtuti, qua tam prompto alacriq;
 animo suum ipsius monumentum Domino
 consignauit. Proprius siquidem eius actus
 est, munera offerre Atq; hæc satis sint, circa
 personam boni Ioseph; nunc transeamus
 ad Nicodemum.

Incipiendo autem à Nomine dicit intel-
 lectus, illo designari *sanguinem innocentem.*
 quod video conuenienter illi impositum.
 quia manifeste eximiam innocētiam suam
 demonstrauit apud Principes Iudæorum,
 cum iam iam iniiciendæ essent manus in
 Christum, quando iis dixit. *Nunquid lex no-* Ioan. 7.
stra iudicat hominem, nisi prius audierit ab
ipso, & cognouerit, quid faciat?

Quod ad ÆTATEM attinet, senem fuisse
 inde colligo, quod Christo affirmanti, si sal-
 uus esse vellet, eum debere renasci, respon-
 derit. *Quomodo potest homo nasci, cum sit* Ioan. 3.
 SENEX.

R Fuit

Fuit & eruditus homo, immò Legis Doctor, vt ibidem testatus est Christus. *Tu es magister in Israhel, & hac ignoras?* Professione quoq; Pharisaum ex verbis B. Ioannis aduerto. *Erat, inquit, homo ex Pharisais, Nicodemus nomine.* Postea autem factus est Christi discipulus, sed occultus, quia de illo scribitur. *Hic Venit ad Iesum Nocte.* Fuit & genere nobilis, quia vocatur, *Princeps Iudaorum.*

Magnificentiam item in eo obseruo ob aromatum copiam, quæ inungendi Christi causa coemit, nempe librarum centum. *Ioan. 19.* Ferens, inquit B. Ioannes, *myrrha & aloes quasi libras centum.*

Video in istis ambobus senibus alias nonnullas quoque eminere virtutes. inter quas prima est misericordia, cuius proprium officium est, sepelire mortuos. Altera est Religio. puto enim verum, quod de iis contemplatur S. BONAVENTURA, quod ad primum crucis conspectum genuculati sint, & saluatorem adorarint, idemq; iterarint, cum propius astarent, antequam clamos refigerent, deinde manum suam reuerentiæ ergò osculati sint, antequam membrum aliquod attingerent Humilitatem etiam declararunt, tam in deportandis aromatis

matibus & instrumentis, tum quod sine vllorum ministrorum opera depositionem peregerint.

Rursum, in his duabus personis, omnibusque aliis qui præsentes in hoc opere sepulturæ fuerunt, inusitatam deprehendo tristitiam, & ingentem luctum. Quo Memoria adducit illud Psalmi 29. *Ad vesperam demorabitur fletus.* Ex omnibus autem maxime luxit sanctissima Mater. In cuius confirmationem memoria profert illud dictum Noemi. *Non Vocetis me Noemi id est, pulchram, Sed Vocate me Maria, id est, amarā, quia amaritudine valde replevit me omnipotens.* Tam afflicta autem erat B. *Ruth. 2.* Virgo, vt nulla ex re caperet solatiū. Quam in rem memoria suggerit illud Ieremia. *Vox in excelsis audita est lamētationis, luctus & fletus Rachel plorantis filios suos & nolentis consolari, quia non sunt.* *Ier. 31.*

DE PILATO, quantum ad mysterium atinet. Considero primo eius prudentiam politicā, quod Iosepho licet genere nobili, aliisque rebus claro non ante Christi corpus concesserit, quam intelligeret expirasse. Secundo, quod non à militibus corporis custodibus, sed à Centurione eorum percōtatus fuerit de Christi morte, tū vt debitū in gubernatione

ordinem, proximos sibi ministros cōsulendo, teneret; tum, quia illi quam aliis maiorem habendam fidem credebat. Tertio, quod subitò executus sit, quod postulabatur Quarto, quod animo tranquillo; nam post concessum Iosepho corpus, cum Iudæi proponerent consiliū suum de adhibendis monumento custodib. beneuolè & humaniter, & quidem saluo priori postulato, responderit. *Habetis custodiam me, custodite, sicuti fecit.*

Mat. 27.

IN Centurione, primò expendo obedientiam, quod non nisi Christo mortuo è monte Caluariae discesserit. mandatum enim illi erat, caueret, ne quis Christum adhuc viuum de cruce deponeret Vnde Matthæus. *Centurio autem, inquit, & qui cum eo erant, custodiebant IESUM.* Secundo, fidem, in veritate Pilato explicata. Tertio, conuersionem miraculosam, occasione clamoris Christi, dum expiraret, secutam. percutiebat enim pectus suū, & Deum glorificabat.

De Iudæis principiū sumam ab eo, quod simulatè ostenderint corpus Christi sepulture mandandam. *Iudæi, inquit B. Ioannes, quoniam Parasceue erat, & non remaneret in cruce corpora Sabbatho. (Erat enim magnus ille dies Sabbathi rogauerunt Pilatum, ut frange-*

Ioan. 19.

frangerentur eorum crura, & tollerentur.)

Deprehendo, ait Intellectus, in istis bellu-
inum & abominandum vitium hypocriseos,
de quo toties à Christo fuerunt reprehensi.
De qua re memoria suggerit illud apud
Matthæum. *Vae vobis scribae & Pharisaei hy-* *Mat. 23.*

poerita, quia similes estis sepulchris dealbatis,
qua à foris parent hominibus speciosa, intus
verò plena sunt ossibus mortuorum, & omni
spurcitia Colligo autem hoc vitium ex ra-
tione ab iis allata *Ve non remaneret in cruce*
corpora sabbatho: nempe solliciti erant, ne
externa cerimonia violarent Sabbathum:
sicut alibi, *non introierunt in pratorium, &*
non contaminarentur, sed & manducarent
Pascha: & tamen nō dubitarunt iisdem die-
bus moliri necem filii Dei. Deinde non pe-
tierunt frangi crura, vt possent eos sepelire,
quia vbi cognouerunt eum expirasse, non
amplius de eo humando solliciti fuere.

ADVERTO deinde in appetitu eorum sen-
sitivo T I M O R E M : nam cum intellexissent
Centurionem, vt est apud Marcum, dixisse *Mar. 15.*
Verè hic homo filius Dei erat post clamorem
in cruce auditum. *Et omnis turba eorum, &*
habet Lucas, qui simul aderant, ad spectacu-
lum istud, & videbant, qua fiebant, percuti-
entes pectora sua, reuertebantur: miris scilicet

illis conspectis conuersi, non dubium est, quin vehementer timuerint; ne exurgeret aliquis tumultus in populo. In confirmationem huius Memoria producit consilium in domo Cayphæ habitum de capiendo

Mat. 26. Christo: ubi omnes dicebant. *Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.* Cuius liquidam rationem reddit S Lucas, dicens. *Timebant vero plebem.*

OBSERVO quoq; dicit Intellectus, magnā eorū versutiam, dum trepidationē suam religionis velāt pallio: sic enim sua petitione ostendunt se loqui voluisse Pilato. In lege nostra habemus festū Paschæ, maiore lætitia, quā cetera esse celebrandum, ut scriptū est in libro secundo Esdræ. *Quia sanctus dies Domini est, nolite flere, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est.* Iam autem videmus, si corpora ista in crucibus maneat, diem fore luctuosum & tristem, atq; ideo rogamus, ut cum tua bona venia deponantur. Verus autem scopus eorū ad quem collimabant, erat, ut sublato ex oculis hominū corpore Christi, ipsi trepidatione liberarentur, & impendens euaderent discrimen. Longiusq; procedens Intellectus dicit. Cogito etiam furiosam sceleratorum illorum hominum rabiem erga māsuētum agnum Iesum

Iesum necdum fuisse post tantas cruciatus
 exfaturatam, & ideo nouo eoq; acerbissimo
 dolore fractionis crurum voluisse eos ad-
 augere. In cuius cōfirmationem ait Memo-
 ria, Esse legem de hoc augmento Deutero-
 nomii 21 cap. *Quando peccauerit homo, quod
 morte plectendum est, & ad iudicatus morti
 appensus fuerit patibulo, non permanebit ca-
 dauer eius in ligno, sed in eadē die sepelietur:
 quia maledictus à Deo, qui pendet in ligno, &
 nequaquam contaminabit terram tuam.* Et si
 forte potius credendum sit, aut Romanos
 non approbasse istam legem, aut voluntate
 diuina factum, ne allegaretur, Christus e-
 nim non fuit crucifixus propter cōmissum
 aliquod peccatum, nam vt ait Isaias, *iniqui-
 tatem non fecit, neque dolus fuit in ore eius.*
 Quod autem B. Paulus in epistola ad Gala-
 tas, illa verba. *Maledictus homo, qui pendet
 in ligno,* applicat Christo, id fecit, quia ex-
 trinsecus ita videbatur, alludens ad illud a-
 liud quod scripserat ad Romanos. *Deum si-
 lium suum mittens in similitudinem carnis
 peccati, & de peccato damnauit peccatum in
 carne.*

Isa. 53.
Gal. 3.

Rom. 8.

Ex toto superiori discursu colligo, inquit
 Intellectus, horrorem magnum contra hy-
 pocrisin, eo quod Iudæos tam abomi-
 nables

R 4 nables

nabiles reddiderit, & tam acriter saluator
 eam coarguerit. Atq; hæcenus vidisti trium
 potentiarum, id est, intellectus, memoriæ,
 & voluntatis vsum, sicut erat doctus. Pro-
 sequendo autem longius discursum, intelli-
 lectus ait. Cerno in illis ipsis Iudæis summam
 animi inquietudinem & angorem, quem
 colligo ex eorum verbis, cum dixerunt. *Re-
 cordati sumus.* Secundò magnam indigna-
 tionem, dum dicunt. *Seductor ille.* Tertio,
 stuporem ingenii in ratione data Pilato.
*Ne forte veniant discipuli eius, & furentur
 eum, & dicant plebi. Surrexit à mortuis.* qua-
 si asseueratio discipulorum sufficere potuif-
 set ad credendum, Christum verè resurre-
 xisse: nisi alia grauiora accessissent testimo-
 nia. Sicut & in alio consilio hebetes, & sim-
 plices se demonstrarunt, cum imperarent
 militibus, vt diulgarent corpus Christi
 furto sublatum à discipulis, ipsis dormien-
 tibus. Quare aptissimè in illos conuenit il-
 lud Dauidicum. *Defecerunt scrutantes scru-
 tatio.*

DEMVM de Persona CHRISTI nota-
 eum S. LEONE, cum tantum fuisse obedi-
 entia, & obseruationis legis amatorem, vt
 etiam mortuus illi parere voluerit. nec e-
 nim permisit prius se deponi de crucequã
 potestas

MEDITANDI PARS II. 265

potestas à Pilato facta esset. Atque hic imponitur finis, cum sequenti Colloquio.

DOMINE, obsecro te, vt patiaris te à me quoque spiritualiter in anima mea sepeliri, maximè quando ad sacram mensam communicaturus accedo: ac vt in ea dignè permaneas, da mihi puritatis candorem, caritatis rubedinem & duritiem constantiæ, quæ sepulchrum illud materiale habebat. ac postremo humiliter precor, vt auxilio gratiæ tuæ mihi eam custodiam imperpetuas, vt furto eripi nunquam possis: sæpenu-mero enim expertus sum verissimum esse

illud tui prophætæ dictum: *Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat, qui custodit eam.*

Psal. 126.

PATER NOSTER.

AVE MARIA.

R 5 FOR-